

Nergens

Nergens

Onrust van binnenuit,
aan lange pijp zuigend,
als aan moedersborst.
Koester mij zacht,
terwijl de wereld vergaat.
Koester mij zacht,
in het donker.
Ergens ten onruste,
gedempte schreeuw
van verleden onrust.
Wie komt mij redden
van mijn donkerdiep?
Koester mij zacht,
Vergeet mij niet!
Koester mij zacht
terug in leven. . . .
Vergeet mij niet

.